

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7081 van 22 juni 2011
in de zaak A. 200.201/XIV-33.135**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Suzanne Van Rossem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Boomgaardstraat 93
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 59.480 van 11 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 23 mei 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, niet van toepassing zijn. De verzoekster voert een schending aan van de rechten van verdediging,

maar zij laat na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest de rechten van verdediging zou hebben geschonden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, wordt in het bestreden arrest wel degelijk getwijfeld aan haar beweerde betrokkenheid bij het LTTE en wordt in punt 4.2 de subsidiaire beschermingsstatus onderzocht. De verzoekster gaat met de beweringen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het algemeen stelt dat “het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen” en dat “het dan ook niet volstaat om naar de verklaringen vanuit het vluchtelingenstatuut te verwijzen om over te gaan tot al of niet toekenning van dit statuut” bovendien compleet voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.) betreft, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 4.3 van het bestreden arrest op dat die bepaling, minstens gedeeltelijk, inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet zodat naar de bespreking van deze laatste bepaling kan worden verwezen. De verzoekster betwist dit niet en geeft alleszins niet aan in welke mate de concrete beoordeling in het bestreden arrest niet aan de vereisten van artikel 3 van het E.V.R.M. zou voldoen. De bewering van de verzoekster dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent dat zij geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en daarom niet over artikel 3 van het E.V.R.M. oordeelt, mist bovendien feitelijke grondslag nu nergens in het bestreden arrest dergelijke overweging is terug te vinden. De feitelijke uiteenzetting die de verzoekster geeft ter staving van haar behoefte aan subsidiaire bescherming is niet dienstig nu de Raad van State als State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tweeëntwintig juni tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams